

“And They Spread Calumnies about the Land”: How Can We Speak Critically “ about Israel to the Outside World

“ויוציאו דיבת הארץ” – כיצד מדברים על הצדדים הפחות חיוביים של ישראל בעולם?

במדבר יג

א וידבר ה', אל-משה לאמר. ב שלח-לך אנשים, ויגו-את-ארץ כנען, אשר-אני נתן, לבני ישראל...: יז וישלח אתם משה, לתור את-ארץ כנען; ויאמר אלהים, עליו זה בנגב, ועליתם, את-ההר. יח וראיתם את-הארץ, מה-הוא; ואת-העם, הישב עליה--החזק הוא הרפה, המעט הוא אם-רב. יט ומה הארץ, אשר-הוא יושב בה--הטובה הוא, אם-רעה; ומה הערים, אשר-הוא יושב בהנה--הבמחנים, אם במבצרים. כ ומה הארץ השמנה הוא אם-רזה, היש-בה עץ אם-אין, והתחזקתם, ולקחתם מפרי הארץ; והימים--ימי, בכורי ענבים.

Numbers 13

1. The Lord spoke to Moses, saying, 2. Send men to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people...17. When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, “Go up there into the Negeb and on into the hill country, 18. And see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many? 19. Is the country in which they dwell food or bad? Are the towns they live in open or fortified? 20. Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And take pains to bring back some of the fruit of the land.” -- Now it happened to be the season of the first ripe grapes.

Questions for Discussion:

God does not explain why Moses should send spies to review the land nor does God explain what the spies should look for. What do you think are the reasons that God wants Moses to send people to tour the land?

What are the instructions that Moses gives the spies? What do you think are Moses's goals in sending them?

שאלות לדיון

ה' אינו מסביר מדוע על משה לשלוח אנשים לתור את הארץ, וגם לא מסביר מה המרגלים צריכים לחפש. מה לדעתכם הסיבות לכך שה' רוצה שמשה ישלח אנשים לתור את ארץ? מהן ההוראות אשר משה נותן למרגלים? מה לדעתכם המטרות של משה כאשר הוא שולח אותם?

במדבר יג-יד

כה וישבו, מתור הארץ, מקץ, ארבעים יום. כו וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל, אל-מדבר פארן--קדשה; וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה, ויראו את-פרי הארץ. כז ויספרו-לו, ויאמרו, באנו אל-הארץ אשר שלחתנו; וגם זבת חלב ודבש, הוא--וזה-פריה. כח אפס כי-עז העם, הישב בארץ; והערים, בצרות גדולות מאד, וגם-ילדי הענק, ראינו שם. כט עמלק יושב, בארץ הנגב; והחתי והבוסי והאמרי, יושב בהר, והכנעני יושב על-הים, ועל יד הירדן. ל ויהס כלב את-העם, אל-משה; ויאמר, עלה נעלה ונרשנו אתה--כי-יכול נוכל, לה. לא והאנשים אשר-עלו עמו, אמרו, לא נוכל, לעלות אל-העם: כי-חזק הוא, ממנו. לב ויציאו דבת הארץ, אשר תרו אתה, אל-בני ישראל, לאמר: הארץ אשר עברנו בה לתור אתה, ארץ אכלת יושביה הוא, וכל-העם אשר-ראינו בתוכה, אנשי מדות. לג ושם ראינו, את-הנפילים בני ענק--מן-הנפילים; ונהי בעינינו כחגבים, וכן היינו בעיניהם. א ותשא, כל-העדה, ויתנו, את-קולם; ויבכו העם, בלילה ההוא. ב וילנו על-משה ועל-אהרן, כל בני ישראל; ויאמרו אלהם כל-העדה, לו-מתנו בארץ מצרים, או במדבר הזה, לו-מתנו.

Numbers 13-14

25. At the end of forty days they returned from scouting the land. 26. They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. 27. This is what they told him: “We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. 28. However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there. 29. Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.” 30. Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.” 31. But the men who had gone up with him said, “We cannot attack that people, for it is stronger than we.” 32. Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are men of great size; 33. We saw the Nephilim there--the Anakites are part of the Nephilim--and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them.” 1. The whole community broke into loud cries; and the people wept that night. 2. All the Israelites railed against Moses and Aaron. “If only we had died in the land of Egypt,” the whole community shouted at the them, “or if only we might die in this wilderness!

Questions for Discussion:

Do the spies answer the questions that Moses asked? What are their answers?
What is the source of the disagreement between Calev and the other spies?
What might make their perspectives different?
Why do the people accept the ten spies' argument over that of Calev?

שאלות לדיון :

האם המרגלים עונים על השאלות אשר שאל משה? מהן תשובותן?
מה מקור המחלוקת בין כלב למרגלים האחרים?
מה גורם להבדל בפרספקטיבות שלהם?
למה משתכנע העם על ידי הדיבה ולא מהדיוון של כלב?

Moving Beyond the Text:

In what ways do you feel like you are sometimes tasked as being a spy whose job it is to report to others on what is happening in Israel? When do you feel like a member of the larger group waiting to hear the report?
What inspires you to want to make change in Israel? Have there been times in which a report was so negative that you wanted to give up hope?
When you are the one with first-hand experience about a challenging situation, what is the message that you want to spread to others?
When you hear a report, what messages inspire you to tackle the challenge at hand? What messages cause you to want to throw up your hands in despair?

מהטקסט לחיינו:

באלה מובנים אתם מרגישים כמו מרגלים אשר צריכים לדווח על המתרחש בארץ? מתי אתם מרגישים כמו חלק מהעדה הגדולה שמחכה לדיווח?
מה גורם לכם לרצות לפעול בנוגע לאתגרים בארץ? האם היו מקרים בהם קיבלתם דיווח כה שלילי שהתייאשתם?
כשאתם אלה עם ניסיון אישי לגבי מצב מאתגר, מה המסר שאתם רוצים להפיץ לאחרים?

כאשר אתם שומעים דיווח מהשטח, מה המסרים שנותנים לכם השראה ומעודדים אתכם להיאבק באתגר?
מה המסרים שגורמים לכם להתייאש?

ברכות כא ע"ב

אמר רב אדא בר אהבה מנין שאין היחיד אומר קדושה שנאמר (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה מאי משמע דתני רבנאי אחוה דרבי חייה בר אבא אתיא תוך תוך כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתוב התם (במדבר טז) הבדלו מתוך העדה הזאת מה להלן עשרה אף כאן עשרה

מגילה כ"ג ע"ב (החלק השני של הטקסט הקודם מופיע, ואז ממשיך)
אתיא עדה עדה דכתיב התם (במדבר יד) עד מתי לעדה הרעה הזאת מה להלן עשרה אף כאן עשרה:

BT Brachot 21b

Rav Ada bar Ahava said, "what is the textual basis for an individual not saying Kedusha?" As it is written, "And I will be sanctified within the people of Israel" (Leviticus 22). Every prayer that includes sanctification can be said with no fewer than ten. How did we learn this? From a beraita of Rabanai, the brother of Rabbi Hiya bar Abba. "Within" in our verse is derived from "within" in a different verse. Elsewhere, (Numbers 16) it says "separate from within the edah." Just as "within an edah" is 10, so it is 10 "within the people of Israel".

BT Megilla 23b (where the second half of the previous text is quoted, continues)

Edah (Numbers 16) is derived from edah (Numbers 14), "this wicked edah," just as the second edah is ten, so is the first edah.

שני המקורות התלמודיים מסבירים כיצד לומדים שני היבטים של מניין: א) לפי מסכת ברכות, דברים שבקדושה חייבים להיאמר במניין, כי כתוב "ונתקדתי בתוך בני ישראל". המילה תוך מופיעה גם כן בסיפור קרח, וכפי שמוסבר במגילה, המילה צוך סמוכה למילה העדה, ועדה בקרח גזורה מעדה בפרשת המרגלים, שם העדה היא 10. לכן, לומד התלמוד כי ה' נתקדש רק בעדה של 10 ומעלה.

These two Talmudic sources explain the derivation of two important aspects of the minyan; first, as described in Brachot, certain prayers (of sanctity, dvarim she bikdusha) must be said with a minyan, because the Torah states that God is sanctified within the people of Israel. The word within later appears in the Korach story as the people are instructed to be separate from within the edah (group) that includes Korach and his followers. The tractate of Megilla continues the line of thought and explains that the word group also appears in the story of the spies, in which the ten spies are called an edah. As a result, the Talmud learns that God's name can be sanctified only within an edah, and an edah made up of ten.

Questions for Discussion:

Why would our tradition learn that the number defining a minyan, which determines our ability to recite communal prayers, comes from such a negative story? At what point does a small group have the power to determine the presence or absence of hope, and the presence or absence of holiness?

שאלות לדיון

מדוע המסורת התלמודית לומדת את המספר המהווה מניין, אשר מאפשר לנו לומר תפילות ציבור כמו קדושה וקדיש, מסיפור כה שלילי? מתי מקבלת קבוצה קטנה את הכח לקבוע בשביל אחרים האם תהיה תקווה או לא, האם תהיה קדושה או לא?